

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 7 มกราคม 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย เนื่องในกาลเวลาปีเก่าล่วงไป ก็ให้พิจารณาว่าเราทำอะไรลงไป แล้วทำให้เกิดทุกข์ เราควรที่จะพิจารณาว่าถ้าเราทำสิ่งนั้นแล้วมันเกิดทุกข์ เรา รู้จัก ก็ให้เราปล่อยวางไปกับปีเก่าเสีย ถ้าเรารู้จักปล่อยวางมันก็จะได้หมดทุกข์ในเรื่องนั้นได้ เพราะเรื่องมันล่วงไปแล้ว ก็ให้มันล่วงแล้วไปเลยเป็นเรื่องของอดีต เวลาพูดจาทราศรัยเรื่องอะไรต่างๆ ทำให้โกรธให้เกลียดให้เกิดทุกข์ มีความเดือดร้อนวุ่นวายเกิดขึ้นในครอบครัว หรือในหมู่ชนหรือในหน่วยงานต่างๆที่มันเกิดขึ้นนั้น ก็ควรจะรู้ว่าเราคุยกันเรื่องนั้นเรื่องนี้มันทำให้เกิดทุกข์ เกิดความวุ่นวาย ความไม่สงบเกิดขึ้น ในครอบครัวก็ดี ในหน่วยงานก็ดี ไม่ว่าเราไปพูดคุยกันอยู่ที่ไหน ให้ระลึกนึกถึงว่ามันเป็นเรื่องอดีต ปีเก่าผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไป ให้เป็นคนฉลาดมีสติพิจารณาอย่างนั้น ในความคิด ถ้าเราคิดแล้วมันมีความทุกข์เกิดขึ้น คิดเรื่องอะไรมันทำให้เกิดทุกข์ เราไม่ต้องการความทุกข์ คิดแล้วมันทุกข์ บางคนคิดอยากให้คนอื่นทุกข์ก็มี คิดโกรธคิดเกลียดเกลียดแค้นพยาบาทอาฆาตจองเวรกัน บางคนเข้ากันไม่ได้โกรธเกลียดกัน เรียกว่าความคิดนั้นทำให้เกิดทุกข์ อยากให้คนอื่นทุกข์ตัวเองคิดอยู่ที่ทุกข์ แต่ไม่รู้ว่าจะตนเองเป็นต้นเหตุ เพราะเราคิดมันจึงเกิดทุกข์ ถ้าเรารู้จักปล่อยวางความคิดอย่างนั้นที่ไม่ดีไม่งาม เราปล่อยวางลงไปกับปีเก่าไปเสีย ให้มันแล้วไปในปีที่ผ่านไปมา บัดนี้ก็มาถึงปีใหม่ ก็ให้พิจารณาว่าชีวิตของเราจะดำเนินไปด้วยวิธีไหน จะทำให้เกิดความสุขความเจริญเกิดขึ้น ให้อยู่มีความสุขต่อไป อันนั้นเราก็มาพิจารณาเรื่องปีใหม่ ในปัจจุบันที่เราพากันทำคุณความดี ทำทานการกุศลก็ดี เราทำสิ่งไหนที่มันเป็นประโยชน์ในหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความสุขขึ้นต่อตนเองและคนอื่น ก็เปรียบเทียบเหมือนอย่างเราสร้างวิหารนี้แหละ เมื่อเราสร้างเสร็จอย่างนี้ เราก็ได้นั่งสบาย นี่แหละการทำคุณงามความดีญาติโยม มีอาหารการกินที่ดี เราก็มาทำทานการกุศล มีสิ่งมีของเราก็เอามาทำบุญทำทานการกุศล เพื่อปลดเปลื้องทุกข์ เครื่องถวายทานที่ตั้งอยู่หน้าพระสงฆ์อย่างนี้(หมวกไหมพรม) ที่จะให้ความอบอุ่นแก่พระสงฆ์ นั่นก็เป็นบุญเป็นกุศลที่จะให้ความสุข เราคิดมาแล้วเราจึงได้มาทำ ผู้ที่ไม่ได้ทำก็ให้มาร่วมอนุโมทนากับบุคคลที่ได้ทำ ขออนุโมทนาสาธุด้วย มีความเห็นดั่งงามด้วย มีความสุขด้วยกับผู้ที่ได้ทำคุณงามความดี ให้เราได้นึกระลึกถึงอย่างนั้น ก็จะทำให้เกิดมีความสุข ว่า..ทำอย่างนี้มันทำให้เกิดมีความสุข เราก็ได้ทำไปตามกำลังความสามารถของตนเอง ผู้ที่ได้อนุโมทนาก็ได้บุญด้วย ได้สาธุการด้วยกับผู้ที่ได้ทำคุณงามความดี อันนี้ก็เรียกว่าเราได้พัฒนาใหม่ พัฒนาในการกระทำของเราใหม่

.. ที่นี้การพัฒนาทางด้านการพูดจาทราศรัยซึ่งกันและกัน สนทนากันพูดคุยกันอยู่ที่ไหนที่ไหนก็ดี ว่าในปัจจุบันนี้เราจะพูดกันอยู่ในคุณงามความดีมีศีลธรรม พูดแล้วมีคนปฏิบัติตามและนำความสุขมาให้ เรียกว่าพูดจาทราศรัยไพเราะเสนาะหู พูดมีเหตุมีผลทั้งชาตินี้และชาติหน้า ก็จะพาให้เกิดความสุขความเจริญ

ให้เกิดขึ้น ก็ให้เราได้พูดอย่างนั้นในปีใหม่นี้ ให้ตั้งใจสร้างความคิดไปตามปีใหม่ ในด้านความคิดของพวกเขา ก็ดี ก็ให้คิดว่าเอาแบบไหนที่ดีที่สุด คิดแล้วจะอย่างไรดี จะพูดอย่างไรดี จะคิดอย่างไรดี มีเหตุมีผลดีที่จะมีประโยชน์ที่สุด ทำให้จิตใจมีความสุขเกิดขึ้น ก็ให้คิดเรื่องอย่างนั้นแหละให้คิดบ่อยๆ ถ้าเราได้คิดอย่างนั้นจะทำให้จิตใจของเราได้รับผลบุญคุณงามความดี ทำให้จิตใจมีความสุข อันนี้ควรจะพิจารณาอย่างนั้นในปีใหม่ เพราะเราจะพิจารณาให้มีความสุขความเจริญ ให้จิตใจเข้มแข็งเบิกบานอยู่ในคุณงามความดี เรียกว่าอยู่ในปัจจุบันธรรม และพัฒนาตนเองให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดี อันนี้ท่านเรียกว่าปีใหม่ เหตุฉะนั้นชีวิตของเราที่มีอยู่ก็นับว่าเป็น โชคดี เพื่อนมนุษย์ทั้งหลายของพวกเราที่ยังอยู่ก็มี ที่ล่วงลับดับ ไปก็มี ขอให้ทุกคนได้นึกถึงผลบุญผลกุศลคุณงามความดีที่ได้ทำขึ้น อยู่ที่ไหนที่ไหนก็ให้ทำคุณงามความดี เพื่อให้เป็นผลเป็นประโยชน์ที่ดี ให้คิดให้อ่านในทางที่ถูกต้องทำให้มีผลมีประโยชน์เกิดขึ้น เพราะเราได้เลือกอย่างนี้เราก็ได้สบายใจ เมื่อเราทำไปแล้วตั้งแต่วันที่ 1 จนมาถึงวันนี้ เราก็จะได้เห็นว่าเราได้ทำคุณงามความดีมาอย่างไร น้อมเอามาไว้ในใจของตนเองก็จะเป็นสุข เรียกว่าคนฉลาดในการคิด คนฉลาดในการคิด เขาจะคิดในเรื่องที่มีเหตุมีผลมีประโยชน์ ที่เกิดขึ้นทั้งตนและบุคคลอื่น เป็นการพัฒนาตนเอง

..เหตุฉะนั้นการพัฒนาตนเองนี้ จึงให้มีสติระลึกว่า กำลังคิดอะไร ทำอะไร พูดเรื่องอะไร มีสติมีสัมปชัญญะรู้ว่ากำลังพูดเรื่องนี้ กำลังทำเรื่องนี้ กำลังคิดเรื่องนี้ มีเหตุมีผลมีประโยชน์อย่างไร ให้มันพิจารณา ดูตรวจตราดูตนเองอยู่เรื่อยๆ อย่างนั้น ก็เรียกว่าเราเป็นคนทันสมัย พระพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่ทันสมัย เรียกว่าธรรมเกิดจากเหตุดับเพราะเหตุ ไม่ว่าในอดีตก็ดีในปัจจุบันก็ดี ถ้าเหตุเกิดขึ้นไม่ดีผลมันก็ไม่ดี เมื่อเราทำไม่ดีผลมันก็ไม่ดี ถ้าพูดไม่ดีผลมันก็ไม่ดีมันมาจากเหตุ เราคิดไม่ดีเป็นเหตุทำให้เกิดทุกข์ขึ้น ก็เพราะเหตุความคิดไม่ดี นี้เราก็จะได้มั่นใจในการทำคุณความงามความดีของตน สาเหตุที่เราทำดีมีความสุข เราคิดอย่างนี้ที่เราต้องการ เราก็จะพยายามทำเหตุที่มันดี อันนี้เป็นเรื่องที่เราจะมาพิจารณาดูตนเองอยู่ตลอดเวลา การพูดจาปราศรัยนี้เป็นเหตุอย่างไร เราถึงจะสามัคคีปรองดองกัน อยู่ด้วยกันเหมือนเรานั่งอยู่ด้วยกันในวิหารนี้ ก็นั่งอยู่สบายๆ เราก็อยากให้อื่นมีความสุขกายสบายใจเหมือนกัน คั่นหาว่าเราคิดอย่างนั้น ก็เป็นเหตุในการที่ทำให้เรานั้นคิดดี คิดดีแล้วมีความสุขใจ มองหน้ามองตากันก็ยิ้มแย้มแจ่มใส เข้มแข็งเบิกบาน ไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน เป็นญาติธรรมอยู่ด้วยกัน ทำบุญร่วมกัน นี่แหละเรียกว่าการสร้างสรรคพัฒนา จะได้บุญมากบุญน้อยนั้น ก็แล้วแต่ของท่านหรือตามกำลังของตนเอง เรามีน้อยก็ทำไปตามน้อย มีมากก็ทำไปตามมาก ตามกำลังการทำมาหาได้ของตน ไม่ทำมากเกินไปจนทำให้ตนเองนั้นเกิดทุกข์ ทำแล้วให้มีความสุขจึงเรียกว่าทำความดี เหตุฉะนั้นก็ให้พวกเราทุกคนพิจารณาในปีใหม่นี้ พยายามที่จะพัฒนาตนเองไปเรื่อยๆ พระพุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่ให้อะไรในปัจจุบัน ในปัจจุบันเกิดเรื่องอะไรขึ้น มีเหตุอย่างไรเกิดขึ้น อะไรมี

ความสุขหรือมีความทุกข์เกิดขึ้น ก็ให้คิดอย่างนี้แหละ ให้พลิกความคิดเลยที่เดียว เมื่อคิดในทางไม่ดี ถ้าพูดไม่ดีก็หยุดพูดเลย พูดเรื่องอื่นที่มันเป็นประโยชน์ การทำไม่ดีก็เหมือนกันให้หยุดทำ มันอยู่ตรงนี้เอง อยู่ตรงปัจจุบันนี้เอง แก้ปัญหาในปัจจุบันนี้เอง ก็จะทำให้ญาติโยมได้ทำคุณงามความดีไม่ถอยหลัง ตั้งใจทำคุณงามความดีให้ชีวิตมีประโยชน์

..เหตุฉะนั้นก็ขออำนวยการให้ญาติโยมทุกคนตั้งใจทำคุณงามความดี ในวันเสาร์วันอาทิตย์ก็ดี หรือไม่ใช่วันอาทิตย์วันเสาร์ หมั่นทำคุณงามความดีได้เมื่อไรก็ทำได้ทุกกาลทุกเวลา เพราะธรรมะเป็นอกาลิโกไม่ประกอบไปด้วยกาลเวลา ฉะนั้นก็จะสามารถเข้าใจในการสร้างคุณงามความดีได้ ก็ให้ตั้งสติสัมปชัญญะตรวจดูตนเองอยู่บ่อยๆ ว่าตัวเองนี้ฉลาดขึ้น ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีได้มากขึ้น ก็มีสุขมากขึ้นมากขึ้น เหมือนคนได้ของนี้แหละ เมื่อได้ของที่ชอบใจเพิ่มขึ้นก็มีความสุข เหตุฉะนั้นเมื่อทุกคนได้ทำคุณงามความดีแล้ว ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตาเวลาหลับ ทำไมอาตมาถึงให้ตั้งใจแผ่เมตตาเวลาให้พรอยู่ตลอด ก็เพราะว่าเราเป็นคนมีบุญ มีคุณงามความดี เรามีบุญแล้วนี่ จิตตวิญญาทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยาก เขาก็จะสัจจมารับอนุโมทนา แต่เราไม่เห็นว่าเขาขึ้นอยู่ที่ไหนนั่งอยู่ที่ไหนเราไม่เห็นเขา ก็ให้เราแผ่เมตตา คลื่นเมตตานี้เหมือนกับลมหนาว มันพัดไปทางไหนมันก็จะเย็น เย็นสบาย การเมตตาตอบซึ่งกันและกันเป็นความเย็น พอไปถูกจิตของบุคคลผู้ใดก็เกิดมีความสุข ความแจ่มชื่นเบิกบาน เพราะได้รับผลบุญจากที่เราได้แผ่เมตตานั่น เขามีความทุกข์เขาก็พ้นจากทุกข์ไปได้ เขามีความสุขก็จะสุขยิ่งขึ้นไป เราให้ความสุขแก่เขา เขาก็มีความสุข อันนี้เป็นหน้าที่ของเราเป็นผู้ที่มีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย เหตุฉะนั้นแต่ต่อไปก็ให้ตั้งใจรับพรทุกคน..